

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4P/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209496
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5314209496.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou vo veci starostlivosti o maloletú F. P., V.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, Maticné námestie 1617, 022 01 Čadca, dieťa rodičov: matky - R. Q., V.. XX.X.XXXX, XXX XX N. XXXX, zast. JUDr. Petrom Pohančeničom, advokátom so sídlom Palárikova 93, 022 01 Čadca, IČO: 37972120, a otca - R. P., V.. X.X.XXXX, Y. R. XXX/XX, XXX XX R., zast. JUDr. Vladimírom Kašubom, advokátom so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, IČO: 42058945, v konaní o zvýšenie výživného a zmenu úpravy styku takto

rozhodol:

I. Otec je p o v i n n ý platiť výživné na maloletú F. P.Ú., V.. XX.X.XXXX vo výške 230 € mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 22.10.2014.

II. Návrh matky na zvýšenie výživného vo zvyšnej časti 170 € od 1.9.2013 a návrh na zvýšenie výživného vo výške 400 € od 1.9.2013 do 22.10.2014 z a m i e t a.

III. Návrh otca na zníženie výživného na sumu 150 € mesačne, na neurčenie výživného po dobu prázdnin z a m i e t a.

IV. Zameškané výživné za čas od 22.10.2014 do 15.2.2018 (40 mesiacov) vo výške 2 320 € z a p l a t í otec matke spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach 50 €, vždy o 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote.

V. Tým s a m e n í rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 20P/297/2010-174 zo dňa 24.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2011 vo výroku o vyživovacej povinnosti otca k maloletej F. P., V.. XX.X.XXXX.

VI. Žiadny z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 2 ods. 1 CMP a 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP, § 120 ods. 3 CMP.

1. Čo tvorilo predmet sporu, čoho sa matka domáhala vo vzťahu k výživnému: Matka sa v návrhu zo dňa 22.10.2014 čl. 1 - 4 domáhala zvýšenia výživného na maloletú F. P., V.. XX.X.XXXX zo sumy 172 € na sumu 400 € mesačne. Súd na pojednávaní dňa 14.3.2017 vyslovil predbežný právny názor, podľa ktorého je potrebné dieťa zveriť matke, určiť výživné vo výške 270 € mesačne. Matka sa v celom

rozsahu stotožnila s predbežným právnym názorom čo výšky výživného pre maloleté dieťa. Otec po vyslovení predbežného právneho názoru súdu súhlasil so zverením dieťaťa do výchovy a starostlivosti matky (ponechaním v starostlivosti matky tak, ako rozhodol Okresný súd Martin). Čo do zverenia dieťaťa matke, čo do úpravy styku otca s maloletým dieťaťom sa rodičia zhodli, išlo o zhodné tvrdenia rodičov, preto v tejto časti netvorili predmet ďalšieho dokazovania. Z uvedeného dôvodu spornou časťou bola len otázka výšky výživného. Matka súhlasila s výškou výživného určenou súdom v predbežnom právnom názore vo výške 270 € mesačne, otec trval na tom, že nie je potrebné zvýšiť výživné, ktoré bolo určené Okresným súdom Martin vo výške 172 € mesačne. Rozsudkom č. k. 4P/44/2016-187 zo dňa 14.3.2017 (prvým v poradí) rozhodol prvostupňový súd tak, že vo výroku I. maloletú F. P., V.. XX.X.XXXX ponechal v starostlivosti matky, vo výroku II. určil výživné vo výške 270 € mesačne s tým, že 40 € z tejto sumy bude matka ukladať maloletému dieťaťu na účet alebo vkladnú knižku na meno dieťaťa, III. - návrh na zvýšenie výživného čo do zvyšnej časti 400 € zamietol, zaviazal otca platiť zameškané výživné vo výroku IV., vo výroku V. upravil styk otca s maloletým dieťaťom a vo výroku VI. konštatoval, že došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 20P/297/2010-174 zo dňa 24.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2011, a to vo výroku o výživnom, úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Vo výroku VII. rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 9CoP/41/2017-264 zo dňa 28.9.2017 bol rozsudok prvostupňového súdu zrušený vo výrokoch o výživnom (II., III., IV.) a v týchto častiach bol vrátený na ďalšie konanie. V ostatných častiach ostal rozsudok nedotknutý. Čo sa týka prvého rozsudku v poradí (čl. 187), ostali právoplatné výroky I. (maloleté dieťa ponechané v starostlivosti matky), V. (styk otca s dieťaťom), VI. (zmena rozsudku OS Martin vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom). Rozsudok v uvedených výrokoch nadobudol právoplatnosť dňa 13.4.2017. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci bránila ďalšiemu konaniu a rozhodnutiu o tomto predmete konania. Predmetom konania tak ostali výroky II., III., IV. rozsudku (prvého v poradí) o výživnom a výrok VII. o náhrade trov konania. Takýmto predmetom sporu sa súd cítil byť viazaný. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Podľa § 391 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku. Okrem uvedeného vymedzenia predmetu sporu súd bol viazaný aj záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, rovnako i strany konania a advokáti. Súd preto postupoval v intenciách záväzného právneho názoru odvolacieho súdu. Z bodu 8 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že v nadväznosti na § 63 ods. 3 Zákona o rodine možno časť výživného určiť na tvorbu úspor. Tvorbu úspor možno uložiť otcovi, aby poukazoval na osobitný účet, ktorý zriadi matka v prospech maloletej. Účet musí byť známy už v čase vyhlásenia rozhodnutia, inak by bol rozsudok nevykonateľný. S účtom môže matka nakladať len so súhlasom súdu. Právny zástupca matky prevzal uznesenie Krajského súdu v Žiline so záväzným právnym názorom 23.10.2017. Do pojednávania dňa 15.2.2018 nedoručil dôkaz o zriadení osobitného účtu, preto suma 40 €, ktorú súd vo svojom rozsudku (prvom v poradí) určil na tvorbu úspor, už netvorila predmet sporu. Rozsudok bez zriadeného účtu by bol nevykonateľný. Predmetom sporu tak namiesto výživného 270 €, ktoré prvostupňový súd určil vo svojom rozsudku prvom v poradí, bolo výživné o 40 € určených na tvorbu úspor nižšie, teda výživné vo výške 230 € mesačne (270 € - 40 € = 230 €). Ani s takto poníženou výškou výživného otec maloletého dieťaťa nesúhlasil. Zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu (bod 6 posledné dve vety) vyplýva, že pri rozhodovaní súd nie je oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného, lebo v takom prípade by išlo vždy o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia. Preto súd ďalej vychádzal len z právoplatného rozsudku Okresného súdu v Martine č. k. 20P/297/2010-174 zo dňa 24.5.2011, ktorým bolo stanovené výživné vo výške 172 € mesačne. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2011. Neskúmal teda ďalej tvrdenie otca do rozhodnutia odvolacieho súdu, že výživné predstavovalo len 130 € podľa uvedeného rozsudku a 42 € bola suma určená na anglický jazyk, a to na základe návrhu na schválenie rodičovskej dohody. V prvom rade súd konštatuje, že návrh na schválenie rodičovskej dohody je na čl. 166 - 168, tak ako uvádzal otec 130 € výživné, 42 € výučba anglického jazyka, avšak rozsudkom Okresného súdu v Martine (čl. 174) nebola schválená rodičovská dohoda. Súd rozhodol autoritatívnym spôsobom o výške výživného 172 € mesačne. Prvostupňový súd teda mal za to, že ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci a výšku výživného nemôže preskúmať, ale musí z nej vychádzať, a to odo dňa právoplatnosti rozsudku, teda odo dňa 6.6.2011. Výška výživného určeného Okresným súdom v Martine nebola teda predmetom ďalšieho konania a dokazovania. Z bodu 7 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu ďalej vyplýva, že súd v nadväznosti na § 204 CSP je povinný vykonať dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tak, aby sa k nim mohli účastníci

konania vyjadriť, a to nielen aktuálny spis, v ktorom rozhoduje o výške výživného, ale aj pripojený spis, a to aj v nadväznosti na tvrdenú zmenu pomerov na strane maloletej. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, čo vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 15.2.2018. Následne z rozhodnutia odvolacieho súdu (bod 9) vyplýva, že ak súd vykoná zákonným spôsobom dokazovanie, v takom prípade bude možné konštatovať, že dôvody rozhodnutia majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Vzhľadom k uvedenému, že spornou otázkou ostala len výška výživného v rozhodujúcich skutkových tvrdeniach otca, matky, kolízneho opatrovníka, súd uvádza len tie tvrdenia a dôkazy, ktoré majú vzťah k spornej časti predmetu sporu - k výške výživného.

2. Tvrdenia matky k výške výživného: V návrhu zo dňa 22.10.2014 čl. 1, 2 spisu k výške výživného uviedla, že Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 20P/297/2010 zo dňa 24.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2011, určil výživné na maloletú F. P., V. XX.X.XXXX L. L. XXX €. Y. E. N. X.X.XXXX. E. X.X.XXXX C. R. T. R. Klieštikom a býva s ním v N.Č. Č.. XXXX v rodinnom dome, ktorý patrí jej manželovi. Dieťa navštevuje v N.D. základnú školu a mnohé záujmové krúžky. Na strane dieťaťa sa podstatne zmenili pomery od posledného určenia výživného, kedy dieťa navštevovalo materskú škôlku. V súčasnosti navštevuje druhý ročník ZŠ (v čase podania návrhu dňa 22.10.2014), v čase rozhodovania 5. ročník ZŠ. V čase podania návrhu 22.10.2014 matka poberala rodičovský príspevok 200 €, iný príjem - 150 € mesačne. Náklady na bývanie a energie 100 € (polovica nákladov na bývanie v rodinnom dome), pôžička 50 € mesačne, životná poisťka 30 € mesačne, náklady na lieky 50 € mesačne (atópia). Výdavky dcéry spočívajú v nákladoch na školskú dochádzku, školské obedy 30 € mesačne, ZRPŠ 10 €, školské pomôcky 100 €, jazykové učebnice 20 €, cestovné 10 € mesačne, telesný úbor 40 €, kurz angličtiny cez prázdniny 120 €, angličtina v Kericu 70 €, tanečný krúžok 20 €, hudobná škola 40 €, výdavky na cestovné, krúžky 30 € mesačne, výdavky na alergiu a probiotiká 50 € mesačne, výdavky na chrup 50 € za rok, výdavky na oblečenie, stravu a hygienu. Okrem toho matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej V. Q., nar. 7.4.2014. Výdavky spočívajú vo výdavkoch na mlieko na predpis 60 € mesačne, plienky 30 €, výdavky na oblečenie, cestovanie na lekárske prehliadky. Terajší manžel matky spláca úver na rodinný dom 300 € mesačne, spotrebný úver 50 € mesačne a má vyživovaciu povinnosť 200 € mesačne. Príjem biologického otca dieťaťa matke nie je známy. Pracuje v V., R., pôsobí ako rozhodca Z. a okrem toho má príjem z prenájmu bytov meste R. zapísaných na LV č. XXXX, K. XXXX, K. XXXX, K. XXXX kat. úz. R.. V podaní zo dňa 24.11.2015 čl. 112 spisu k výške výživného uviedla. Maloletá od posledného rozhodnutia začala navštevovať základnú školu, pribudli viaceré záujmové krúžky, zhoršil sa jej zdravotný stav a od posledného rozhodnutia uplynul dlhší čas. Príjmy matky - rodičovský príspevok 245 €, prídavky na deti 45 €, dve maloleté deti, príjem z prenájmu nehnuteľnosti 130 € (celkový nájom 330 €, z toho sa platí fond v sume 160 €, elektrina v sume 24 €, koncesionárske poplatky v sume 6 €, ročný nedoplatok 90 €). Matka vlastní byt v R. v podiele 2/3. Výdavky na bývanie - plyn 125 € mesačne, elektrina 30 € mesačne, stočné 30 € ročne, odvoz smetí 80 € ročne, koncesionárske poplatky 6 € mesačne, internet 30 € mesačne, poistenie rodinného domu 25 € ročne. Výdavky na splátky rodinného domu, hypotéka č. 1 - 97 € mesačne, hypotéka č. 2 - 133 € mesačne, spotrebný úver na zariadenie 71 €, spotrebný úver na dokončenie domu 55 € mesačne. Rodinný dom je vo vlastníctve manžela matky, s ktorým býva v spoločnej domácnosti spolu s maloletou F. a maloletou V.. Podieľa sa preto na nákladoch rodinného domu matka. Životné poistenie pre maloletú V. 20 €, na matku 34 € mesačne, na manžela 25 € mesačne. Maloletá V. Q., V. X.X.XXXX pochádza z manželstva s terajším manželom R. Q.. Poistenie bytu v R. 27 € ročne, poistenie motorového vozidla 260 € ročne, zdravotný stav - navrhovateľka/matka trpí ekzémom, výdavky na lieky, šampón, masti 50 € mesačne, arytmia srdca 5 € mesačne. Maloletá V. - výdavky na mlieko 70 € mesačne a plienky 50 € mesačne. Maloletá F. - výdavky na alergiu 20 € mesačne, imunita 30 € mesačne (vitamín C, kvapky, probiotiká). V dôsledku imunity zvýšená kazivosť zubov, od začiatku roka výdavky 150 €, nosí okuliare. Výdavky maloletej F. v súvislosti so školskou dochádzkou - ZRPŠ 10 €, školské obedy 25 € mesačne, skladanie na rôzne podujatia 5 € mesačne (divadlo, koncert, obrus), pomôcky na začiatku školského roka 100 €, anglická učebnica 13 €, povinné cvičné zošity 25 €, úbor na cvičenie 40 €, školský klub 5 € mesačne, výdavky na krúžky - angličtina 70 € a 10 € učebnica, tanec 20 € polročne, hudobná 40 € polročne, doprava na krúžky v Čadci. Na pojednávaní dňa 14.3.2017 právny zástupca matky do zápisnice k výške výživného uviedol. Spochybnil tvrdenie otca, že nebude poberať príjem ako rozhodca. Zo stanov vyplýva, že príjem a rozhodcovskú činnosť môže ukončiť v 46. roku veku. To dosiahne v roku 2018 a nie v roku 2017, ako právny zástupca otca uvádza. Ak sa sám vzdá tohto príjmu, tak je to dôvod, aby súd vychádzal z príjmu, ktorého sa nedôvodne otec vzdá. Nesúhlasil s tvrdením právneho zástupcu otca o tom, že výživné bolo určené vo výške 132 € a 40 € na sporenie. Závazný je rozsudok, ktorý hovorí, že výživné bolo určené vo výške 172 € mesačne, preto od tejto výšky treba odvodzovať podstatnú zmenu pomerov. Skutočnosť bola

taká, že výživné bolo určené vo výške 172 € mesačne, avšak celú výšku otec neplatil matke, sám z vlastnej iniciatívy si túto sumu výživného 172 € ponížil o sumu 40 € a sám platil dcére angličtinu. Neplatil výživné matke tak, ako to mal platiť a ako to určoval súd. Nebola v pôvodnom rozsudku žiadna dohoda o tom, že matka bola povinná odkladať sumu 40 € na vkladnú knižku. Rozhodujúce a záväzné je súdne rozhodnutie, ktoré nehovorilo o tvorbe úspor. Aj keď maloletá prestala chodiť na jazykovú školu, na ktorú pôvodne chodila, pokračovala na inej jazykovej škole a pribudli jej ďalšie krúžky. Neostali teda finančné prostriedky, ktoré by bola mohla matka odložiť a sporiť pre dieťa. Vynakladala ich na maloleté dieťa. Pokiaľ otec poukazoval na index spotrebiteľských cien, podľa názoru právneho zástupcu matky je neaplikovateľný na otázku zvýšenia vyživovacej povinnosti, pretože v čase prvého určenia výživného dieťa bolo v materskej škole, malo 3 roky a tomu zodpovedalo jedlo takého dieťaťa vo forme jogurtov a podobne. Toho času je žiakom základnej školy, kedy má úplne inú stravovaciú jednotku, musí jesť mäso a podobne, teda ide o finančne náročnejšie stravovanie, oblečenie, náklady na školské potreby a podobne. Žiadal rozhodnúť v súlade s predbežným právnym názorom súdu a priznať maloletej F. výživné vo výške 270 € mesačne. Na pojednávaní dňa 15.2.2018 právny zástupca matky v záverečnom návrhu uviedol. Výživné bolo naposledy určené v roku 2011, keď dieťa malo 3 roky a nenavštevovalo ani materskú školu. Teraz má 11 rokov, navštevuje 2. stupeň ZŠ, 5. ročník. Táto okolnosť sama o sebe je dôkazom, že stúpli náklady, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného. Je pravdou, že otec z riadneho pracovného pomeru nepreukázal vysoký príjem, ale ani nie minimálny. Má však iné majetkové hodnoty - byty, teda je u neho objektívna možnosť platiť výživné. Dieťa má prednosť, teda vyživovacia povinnosť pred inými nákladmi a v tomto prípade aj nákladmi na byty, keď otec tvrdí, že z nich nemá príjmy. Pre jeho životné potreby mu postačuje 1 byt, 1 byt môže predať, pretože dieťa má právo podieľať sa na majetkovej úrovni otca. Taktiež je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že otec zatajil, že sa zúčastňoval na medzištátnych zápasoch a nepredložil o tom dôkazy, a to v rozpore s kogentným ustanovením § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého má preukázať všetky svoje príjmy, majetkové hodnoty. Ak tak neurobí, súd je povinný vychádzať z 20-násobku sumy životného minima. Životné minimum bolo 199,98 € x 20 €, súd je povinný teda vychádzať z príjmu minimálne 3 989,60 €. Otec pred podaním odvolania tvrdil, že ukončil rozhodcovskú činnosť, ale v odvolacom konaní vyšlo najavo, že to nie je pravdivé tvrdenie, že rozhodcovskú činnosť neukončil. Taktiež tvrdenie, že ukončil rozhodcovskú činnosť k 1.1.2018, nepreukázal žiadnym dôkazom. Žiadal, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel. Náhradu trov konania nežiadal.

3. Otec k spornej otázke výšky výživného uviedol: V odvolaní proti nariadenému predbežnému opatreniu - v podaní zo dňa 12.11.2014 čl. 15 spisu po doručení návrhu sa nevyjadril k návrhu čo do výšky výživného. Neprodukoval v tomto smere tvrdenia, dôkazy. Len v rozsudovom návrhu v tomto odvolaní uviedol, že navrhuje maloletú F. zveriť do starostlivosti otca a matku zaviazať platením výživného vo výške 30 € mesačne. Vo veci týkajúcej sa výživného na pojednávaní dňa 14.3.2017 do zápisnice uviedol. S predbežným právnym názorom súdu o výške výživného 270 € nesúhlasí. Výživné nebolo určené rozsudkom Okresného súdu Martin vo výške 172 € mesačne, ale vo výške 130 € mesačne, 42 € mesačne bolo určené na platenie jazykovej školy. Po ukončení jazykovej školy matka tieto finančné prostriedky mala ukladať na účet dieťaťa, čo však matka nerobila. Zvýšenie výživného treba teda posudzovať nie zo sumy 172 € mesačne na sumu 270 € mesačne, ale zo sumy 130 € mesačne na sumu 270 € mesačne. Žiadal ponechať z tohto dôvodu vyživovaciú povinnosť na sume 172 € mesačne, ako určil Okresný súd Martin a mal za to, že tým dôjde k zvýšeniu vyživovacej povinnosti zo sumy 130 € mesačne určenej Okresným súdom Martin na sumu 172 € mesačne, čo je primerané potrebám dieťaťa. Taký záver vychádza z rodičovskej dohody pri rozhodovaní Okresného súdu Martin. Maloletá by mala mať na účte 2 500 €, má na účte približne 500 €. Matka na účet poukazovala sumu 42 € po dobu len 1 roka, do polovice roka 2012 alebo do konca roka 2012. Po tomto období spotrebúvala sumu 42 € na bežné výživné. Predložil dôkazy, podľa ktorých otcov príjem je 900 € čistého mesačne, a to aj z pracovného pomeru, aj zo Slovenského futbalového zväzu a pri takomto príjme predstavuje výživné 270 € 30 % čistého príjmu, čo je neprimerané. Ďalej uviedol (a sám zaprotokoloval), že podľa stanov nemôže vykonávať otec rozhodcovskú činnosť po dovŕšení veku 45 rokov. Tvrdil, že výdavky maloletej F. nedosahujú sumu 405 € mesačne, ako tvrdí matka. Konkretizácia matky čo do výdavkov je zmiešaním mesačných, ročných výdavkov dieťaťa, ktoré pri súčte nedosahujú 405 € mesačne. Takmer tretina výdavkov zo sumy 405 € mesačne podľa tvrdenia matky má predstavovať mimoškolskú krúžkovú činnosť. Skutočné náklady spojené s výživou a zaopatrením maloletej F. sú teda nižšie ako 405 €. Akákoľvek suma výživného nad 172 € mesačne je nedôvodná. Poukázal na rast životných nákladov ako index spotrebiteľských cien a predložil k tomu listinné dôkazy od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Martin, o miere inflácie zo Štatistického úradu SR, z ktorej mal preukázané, že kumulovaná miera inflácie za celé obdobie dosiahla

4,6 %. Pri výživnom 172 € ide o sumu do 10 €. Výživné 270 € nie je primerané pomerom otca ako povinnej osoby, ani pomerom maloletej ako oprávnenej osoby. Uviedol, že otec dokončí sezónu v čase, keď bude mať 45 rokov. 46-ročný rozhodca už nemôže písať. Otec na pojednávaní dňa 15.2.2018 uviedol: „Táto situácia matkou a náklady boli umelo vytvorené. Nesúhlasím s niektorými položkami, napr. 25 €, ďalej školské pomôcky 120 €. Mne vychádza 6 € na mesiac pre žiaka 5. ročníka na začiatku školského roka. Učebnice na cudzie jazyky 20 € - s tým nesúhlasím, vychádza to na 2 €/1 mesiac. Pokiaľ ide o ďalšiu položku 5 € - s tým súhlasím. Tablet - s tým nesúhlasím, pretože ho používa podľa vyjadrenia mojej dcéry aj druhá dcéra V.. Taktiež pokiaľ ide o položku alergiu 20 € mesačne, dcéra nie je alergická, bolo len podozrenie, mala zápal očných spojiviek, brala liek Dentrel a pokiaľ ide o výber z lekárne, tak bol realizovaný 9.2., 11.3. a naposledy 11.4.2016. Odvtedy žiaden liek na alergiu nebrala. Doplatok na tento liek je 2 € na jedno balenie. Pokiaľ ide o 30 € na imunitu, probiotiká za 1 mesiac, nikdy, pokiaľ bola u mňa, nebrala uvedené lieky na alergiu a pokiaľ ide o imunitu, lieky na imunitu a probiotiká, tie sa berú len po antibiotikách. Tie brala len 2x. Pokiaľ ide o vitamín C, mám za to, že je to 6 € za 3 mesiace. Pokiaľ ide o tanečnú - 40 € ročne, to znamená 4 € za 1 mesiac. Anglický jazyk 6 €/1 mesiac. Nesúhlasím s odvozom za 20 € mesačne, pretože ide o 6 km trasu, za 2 týždne približne 20 km x 4 týždne, približne 100 km, teda náklad 10 €. Ja som jej kupoval športové potreby a oblečenie, 2x som jej kúpil bicykel, 2x lyže, 2x korčule, a to aj zimné, aj kolieskové. Dostala veľmi veľa darčiekov, čo sa týka oblečenia, školy, voľnočasových aktivít. Pokiaľ matka tvrdí, že má náklady na stravu pre seba a dve deti 200 €, tak túto položku spochybňujem. Rovnako spochybňujem položku 150 € na oblečenie a taktiež položku na hygienu. Doteraz nebol predložený dôkaz, koľko zarába manžel matky z toho dôvodu, že prezentovala matka výdavky na rodinný dom 843 € mesačne. Platí manžel navrhovateľky - matky pre svoju dcéru - vysokoškoláčku - výživné vo výške 163 € mesačne. Teda takúto sumu platí na 20-ročnú dcéru v porovnaní s maloletým dieťaťom a vyživovacou povinnosťou, ktorá je predmetom tohto konania.“ Právny zástupca otca na pojednávaní dňa 15.2.2018 v záverečnom návrhu uviedol. Pokiaľ ide o lustráciu Sociálnej poisťovne, pokiaľ ide o futbal, za 11/2017 je zrejme, aký príjem otec dosahoval. Taktiež v konaní bolo preukázané, že keď otec dovŕši 40 rokov, končí. Avizovali to dopredu, teraz tento stav nastal. Otec nie je živnostník, a preto nemá také povinnosti, ako prezentoval právny zástupca matky. Je vo vzťahu so T.. Taktiež v konaní preukázali, že dieťa nemá zvýšené výdavky so zdravotným stavom, ako tvrdila matka. Taktiež preukázali, že majetkové pomery matky od posledného určenia výživného sa zlepšili, nie sú také, ako tvrdí matka a taktiež preukázali, že majetkové pomery otca sa zhoršili od posledného určenia vyživovacej povinnosti. Taktiež sa domnievajú, že nie je možné zvýšiť výživné za čas, kedy otec poberal nemocenské dávky, čo malo aj vplyv na príjem od T., teda od októbra 2014. Žiadal preto návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti zamietnuť, od 1.1.2018 znížiť vyživovaciu povinnosť na sumu 150 € mesačne. Počas prázdnin, kedy je dieťa 16 - 17 dní v mesiaci u otca, je nemysliteľné, aby platil rovnako výživné, keď sa o dieťa stará rovnako ako matka. V adekvátny čas prázdnin žiadal, aby súd za toto časové obdobie, kedy je dieťa u otca, neurčoval výživné.

4. Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi, ktorými zistil nasledovný skutkový stav (na pojednávaní dňa 15.2.2018): a) Návrh na schválenie rodičovskej dohody čl. 166 - 168 tohto spisu, kde je uvedené 130 € na výživné a 42 € na výučbu anglického jazyka. b) Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 20P/297/2010-174 zo dňa 24.5.2011, právoplatný 6.6.2011, ktorým nebola schválená rodičovská dohoda, ale bolo určené výživné 172 € mesačne. V nadväznosti na záväzný právny názor odvolacieho súdu bod 6 - k týmto dôkazom súd má za to, že nie je povinný skúmať výšku pôvodne určeného výživného, pretože by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia, preto bude vychádzať zo záveru, že výživné je 172 €, právoplatne určené ku dňu 6.6.2011. c) Nebude skúmať vzhľadom k uvedenému, či 42 € bola alebo nebola súčasťou výživného. Bude mať za to, že bola. Celková výška výživného bola 172 €. d) Vzhľadom k záväznému právnemu názoru odvolacieho súdu bod 8 - súd nebude uvažovať o sume na sporenie 40 €. Rozsudok v tejto časti by bol nevykonateľný. Ku dnešnému dňu v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu PZ matky neoznámil osobitný účet dieťaťa, nepreukázal osobitný účet dieťaťa za účelom sporenia. K vykonaným dôkazom pod písmenami a), b), c), d) sa právny zástupca matky vyjadril tak, že k oboznámeným dôkazom sa nevyjadril a právny zástupca otca sa vyjadril tak, že zotrúva na pôvodnom stanovisku napriek názoru odvolacieho súdu. Napriek tomu má za to, že výška výživného bola určená vo výške 130 € mesačne ku dňu 6.6.2011. e) Zo spisu Okresného súdu Martin 20P/297/2010 súd zistil, že otec v čase prvého rozhodovania ku dňu 6.6.2011 vlastnil 5 bytov a 1 garáž čl. 19 spisu - LV XXXX, byt č. X, J. H. XXXX, nájomná zmluva čl. 128 tohto spisu, 180 € mesačne. Čl. 21 - LV XXXX, P. Č. X, Š. XX, čl. 140 je nájomná zmluva k tomuto bytu 170 € mesačne. Čl. 23 - LV XXXX, garáž. Čl. 24 - LV XXXX, P. Č. X, J. Q.D., čl. 133 je nájomná zmluva k tomuto bytu najskôr na 16 000 Sk, neskôr na 480 € a ďalšia na 180 €. Čl. 26 - LV XXXX, byt č. X, V., na

čl. 145 je nájomná zmluva k tomuto bytu na 15 500 Sk. Čl. 31 uvedeného spisu je LV XXXX, byt č. X, R.. Porovnaním so spisom 4P/44/2016 ku dnešnému dňu súd konštatuje, že byt J.. H. je vo vlastníctve matky - navrhovateľky čl. 202, predložená nájomná zmluva čl. 203 na 350 € mesačne. Ostatné byty 4 a garáž sú stále vlastníctvom otca - odporcu. Na výzvu súdu ku dnešnému dňu neboli predložené aktuálne nájomné zmluvy zo strany otca, len rozpis platieb, čo má evidenčný a nie dôkazný charakter. K vykonanému dôkazu sa právny zástupca matky nevyjadril, právny zástupca otca uviedol, že oproti dátumu 6.6.2011 je zrejmé, že otec má menší rozsah nehnuteľností o jeden byt, matka má o jeden byt viacej. Nemá vedomosť o tom, že by súd vyzval otca k predloženiu nájomných zmlúv. Nájomnú zmluvu na byt matky predložil otec. Čl. 317 - osobné motorové vozidlo - VW Golf od 5.8.2008, vlastní otec. K tomuto dôkazu právny zástupca matky sa nevyjadril, ani právny zástupca otca, ktorý však konštatoval, že absentuje rovnaký dôkaz zo strany matky. Lustrácia v Sociálnej poisťovni - príjem otca V. + T. Z. O. čl. 90, 160, 284, 303, 305, 306. Súd bude vychádzať z oficiálnych príjmov otca a matky cez lustráciu v Sociálnej poisťovni a potvrdenie zamestnávateľom. Nebude vychádzať z predpokladaného príjmu. K vykonanému dôkazu sa právni zástupcovia nevyjadrili. Otec - potvrdenie daňového úradu čl. 116, ktoré sudkyňa predložila k nahliadnutiu. K vykonanému dôkazu sa právni zástupcovia nevyjadrili. Príjem otca - potvrdenia zamestnávateľov čl. 118, 119, 181, 307, 308, 309, 310. K vykonanému dôkazu sa právni zástupcovia nevyjadrili. Príjem matky čl. 120, 121, 122. K vykonanému dôkazu sa právni zástupcovia nevyjadrili. Právny zástupca otca konštatoval, že absentuje príjem matky aktuálny v tomto období. Matka - lustrácia v Sociálnej poisťovni čl. 159, 289. Právni zástupcovia sa k vykonanému dôkazu nevyjadrili. Čl. 182 - 185 - miera inflácie. Tento dôkaz bol doručený, aj sa k nemu účastníci konania vyjadrovali. Právni zástupcovia konštatovali, že sa už vyjadrili k dôkazu. Čl. 186 - T. stanovy. Právny zástupca matky konštatoval, že sa k dôkazu už vyjadril, rovnako právny zástupca otca, ktorý navyše uviedol, že 1.1.2018 ukončil otec funkciu rozhodcu. Nepredložil však o tom dôkaz. Rozsudok prvostupňového súdu čl. 187 a Krajského súdu v Žiline čl. 266 sudkyňa oboznamovať nebude, bol doručený účastníkom konania. Otec - prehľad príjmov z bytov bez nájomných zmlúv - čl. 207 - len evidenčný stav, tabuľka. Sudkyňa konštatuje, že dôkaz bol doručovaný. K tomuto dôkazu sa právni zástupcovia nevyjadrili. Otec - daňové priznania čl. 209 - 212. K tomuto dôkazu sa právni zástupcovia nevyjadrili. Čl. 222 - potvrdenie realitnej kancelárie - nepriaznivý prenájom bytov. K tomuto dôkazu sa právni zástupcovia nevyjadrili. Čl. 223 - evidenčná tabuľka otca - náklady na bývanie bez predloženia nájomnej zmluvy, resp. dôkazov. Ide o evidenčný stav. K tomuto dôkazu sa právni zástupcovia nevyjadrili. Čl. 223, 225, 315 - pohyby na účte otca. Súdu z čl. 315 vyplýva, že platil 172 €, ako bolo určené Okresným súdom v Martine. Obidvaja právni zástupcovia bez vyjadrenia k vykonanému dôkazu. Čl. 319 - 327 - účtovné doklady, faktúry - otec. Bez vyjadrenia právnych zástupcov k vykonanému dôkazu. Čl. 330 - 361 - účtovné doklady - matky. Boli doručované. Bez vyjadrenia právnych zástupcov k dôkazu s komentárom právneho zástupcu otca, ktorý namietol právnu relevanciu dôkazov z dôvodu, či boli skutočne vynaložené za tým účelom, ktorý matka tvrdí vzhľadom k prednesu otca na pojednávaní dňa 15.2.2018 (uvedené pod bodom 3). Oboznámením výpisu z účtu poisťovne čl. 199 a mailovou komunikáciou čl. 201, teda dôkazmi, ktoré boli pripojené otcom k odvolaniu a ktoré boli doručené PZ matky spolu s odvolaním 17.5.2017. Právny zástupca matky sa k dôkazu nevyjadril, právny zástupca otca uviedol, že dôkaz potvrdzuje pravdivosť výpovede otca.

5. Skutkové a právne vyhodnotenie veci: Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov. Výživné súd vždy určuje podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Do úvahy prichádza podstatnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Súd vždy musí prihliadať na valorizačnú klauzulu uvedenú v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, teda na vývoj životných nákladov, ktorý sa týka tak rodičov, ako aj maloletého dieťaťa. Súd je viazaný právoplatným a vykonateľným rozsudkom, ktorým bolo prvýkrát rozhodované o výživnom na maloletú F. P., V.. XX.X.XXXX a nemôže si samostatne ustaľovať skutkový stav, ktorý viedol súd k vydaniu uvedeného rozsudku. Preto súd sa cítil byť viazaný rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 20P/297/2010-174 zo dňa 24.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2011 a z ktorého vyplýva, že na maloletú F. P., V.. XX.X.2007 bolo určené výživné vo výške 172 € mesačne (taký záver súdu je aj v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu bod 6 posledné dve vety odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu). V tom čase mala maloletá 4 roky a od roku 2011, od právoplatnosti rozsudku do 15.2.2018 - do nového rozhodnutia súdu, ubehlo 7 rokov a maloletá je žiačkou 5. ročníka ZŠ. Na strane maloletého dieťaťa teda došlo k

podstatnej zmene pomerov, kedy v čase prvého určenia výživného navštevovala materskú školu a v čase druhého rozhodovania o zmene pomerov je žiačkou 5. ročníka ZŠ, s čím sú spojené zvýšené výdavky na maloleté dieťa v súvislosti so stravovaním, dochádzkou do školy, školskými potrebami, mimoškolskými aktivitami, oblečením, obutím, športovými potrebami a mimoškolskými krúžkami. Rovnako i výdavky na zdravotný stav. Oproti pôvodnej výške výživného bolo výživné ponížené zo sumy 270 € mesačne, ktoré prvostupňový súd určil vo svojom rozsudku prvom v poradí o 40 € určených na tvorbu úspor (v súlade s bodom 8 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu) vzhľadom k tomu, že právny zástupca matky nepredložil v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu dôkaz o založení osobitného účtu pre maloleté dieťa. Rozsudok by teda nebol vykonateľný. Namiesto sumy 270 € predmetom sporu tak bolo výživné vo výške 230 € mesačne ($270 \text{ €} - 40 \text{ €} = 230 \text{ €}$). Ani s takto poníženou výškou výživného otec maloletého dieťaťa nesúhlasil. Pôvodná výška ku dňu 6.6.2011 tak bola 172 € a určené výživné ku dňu 15.2.2018 (po 7 rokoch) vo výške 230 € mesačne. $230 \text{ €} - 172 \text{ €} = 58 \text{ €}$. Súd teda navýšil vyživovaciu povinnosť otca po 7 rokoch o sumu 58 €. Za uvedené obdobie 7 rokov mala právo matka dvakrát požiadať o zvýšenie výživného. Prvýkrát pri nástupe dieťaťa z materskej školy na prvý stupeň ZŠ, druhýkrát pri vstupe na druhý stupeň ZŠ. Z toho dôvodu súd sumu 58 € rozdelil dvoma a dospel k záveru, že pri každom zvýšení výživného, na ktoré mala matka nárok, takto žiadala zvýšiť dvakrát po 29 €. Súd určil vyživovaciu povinnosť otca v rozsahu 2/3, keďže sa osobne nestará o maloleté dieťa a domácnosť maloletého dieťaťa a vyživovaciu povinnosť matky v prejudiciálnej rovine v rozsahu 1/3, keďže sa osobne stará o maloleté dieťa, jeho výživu, o domácnosť maloletého dieťaťa, aj o výchovu dieťaťa. Za tejto situácie sumu 230 € súd považoval za 2/3 vyživovacej povinnosti otca a k tomu pripočítal 1/3 vyživovacej povinnosti matky v rozsahu 115 €. Spolu tak celkové výživné po 7 rokoch na maloletú F., žiačku 5. ročníka ZŠ, bolo určené vo výške 345 € mesačne, z toho 2/3 otcovi vo výške 230 € a matke v prejudiciálnej rovine 115 €. Súd sa domnieva, že náklady maloletého dieťaťa v 5. triede ZŠ, vrátane stravy, oblečenia, dochádzky, školských potrieb, mimoškolskej aktivity, zdravia dosahujú minimálne sumu 345 €, bez podrobnej špecifikácie jednotlivých nákladov, ktorá sa súdu zdala byť neprimeraná vzhľadom k celkovej majetkovej situácii otca. Pokiaľ ide o matku, matka so svojou povinnosťou platiť výživné na maloletú F. v prejudiciálnej rovine vo výške 115 € mesačne súhlasila. Netvrdila, že nemá z čoho výživné na maloletú F. platiť a nežiadala po otcovi, aby platil výživné v celkovej výške len otec. Preto nebol právny dôvod zaoberať sa príjmom manžela matky. Napriek tomu predložila dôkaz o tom, že príjem jej manžela je približne 1 900 € čistého mesačne, čo dokazuje, že jej manžel si svoju vyživovaciu povinnosť z prvého vzťahu platí zo svojho, čím boli vyvrátené tvrdenia otca, podozrenia otca, že výživné určené na maloletú F. je spotrebované aj pre účely maloletej V., ku ktorej má vyživovaciu povinnosť jej biologický otec. Bolo v konaní preukázané, že manžel matky si nielenže plní svoju vyživovaciu povinnosť k svojim biologickým deťom, ale vykryva aj pokles príjmu svojej manželky - matky maloletej F., aby mohla plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej F. v rozsahu 1/3, ktorá jej bola určená v prejudiciálnej rovine, taktiež náklady na spoločnú domácnosť. Pokiaľ odvodzoval otec maloletej F. výšku svojej vyživovacej povinnosti k maloletej F. vo výške 230 €, žiačke 5. ročníka ZŠ, v porovnaní s vyživovacou povinnosťou manžela matky na svoju dcéru - vysokoškoláčku, 20-ročnú dcéru, vo výške 163 € mesačne, súd konštatuje, že takéto porovnávanie je neprimerané, pretože otec maloletej F. opomenul porovnať aj majetkovú úroveň svoju s majetkovou úrovňou manžela matky pri určení tejto vyživovacej povinnosti, ktorá je nepomerne nižšia, než je majetková úroveň otca maloletej F., aj keď je dostatočná na to, aby si plnil svoje vyživovacie povinnosti vo vzťahu k svojim biologickým deťom, manželke, aj hradil náklady na domácnosť a pokles príjmu na strane svojej manželky. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Vyživovaciu povinnosť majú obidvaja rodičia a maloletá F. má právo podieľať sa podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine na nadštandardnej životnej úrovni svojho otca. Preto do výšky výživného nie je potrebné započítať len nevyhnutné náklady na stravu, ošatenie, obuv, lieky, ale primerane nadštandardnej úrovni otca má právo na nadštandardné výživné aj maloletá F.. Súd dospel k záveru, že majetková úroveň otca je nadštandardná, aj keď v porovnaní s prvým určením výživného ku dňu 6.6.2011 nedošlo k jej zvýšeniu, je jeho majetková úroveň natoľko vysoká, že umožňuje platiť nadštandardné výživné vo výške 230 € mesačne, na ktorej má právo maloleté dieťa sa podieľať, a to bez zohľadnenia jednotlivých položiek, ktoré otec rozšpecifikoval. (Dieťa má právo na veľkorysejšie výdavky vzhľadom k majetkovej úrovni otca. Napr. súd neprepočítaval, koľko vitamínu C v tabletkách dieťa mesačne spotrebuje a za akú cenu, pretože sa domnieval, že pri takejto majetkovej

úrovni má dieťa právo aj na vitamíny vo forme ovocia, a to prednostne, a v akomkoľvek množstve. S rovnakými kritériami súd porovnával tvrdenia otca aj v ostatných položkách a špecifikácia otca na skutočné náklady maloletého dieťaťa sa súdu zdala byť neprímeraná jeho majetkovým pomerom a neprímeraná skutočným potrebám maloletého dieťaťa bez akéhokoľvek obmedzenia, ktoré zodpovedajú majetkovej úrovni otca.) Dieťa má právo podieľať sa na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov a teda aj na dosiahnutej životnej úrovni otca, ktorou sa myslí aj celková jeho majetková úroveň a vývojom dieťaťa sa myslí uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Je v tom zahrnuté bývanie dieťaťa (aliquótna časť nákladov na domácnosť, náklady na stravu, oblečenie, školu, kultúru, šport, zdravotný stav, voľnočasové aktivity). Do schopnosti a možnosti otca platiť takéto výživné súd zahrnul nielen dosiahnutú kvalifikáciu, skutočnosť, že sa uplatnil v danom regióne v pracovno-právnom procese, aj v športovej oblasti, ale aj jeho celkové majetkové pomery, celková hodnota nadobudnutého majetku, do ktorého patrí nielen byt, v ktorom býva, ale podľa tvrdenia matky aj byty, ktoré prenajíma v meste R., zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX. V tomto smere sa vychádza z princípu potenciality a nie fakticity. Teda z príjmu, ktorý by otec vzhľadom ku všetkým okolnostiam mohol poberať. Súd dospel k záveru, že všetky príjmy a majetková úroveň otca, ktorá je nadštandardná, umožňujú mu platiť výživné vo výške 230 € mesačne. Podstatné pre vyhodnotenie majetkovej úrovne otca bolo konštatovanie, že otec v čase prvého rozhodovania Okresného súdu v Martine ku dňu 6.6.2011 vlastnil 5 bytov v meste R. a 1 garáž. Ku dňu rozhodovania dňa 15.2.2018 tvrdil, že jeho majetková úroveň je znížená, pretože už nevládni 5 bytov v meste R. a 1 garáž, ale len 4 byty a 1 garáž. Zo všetkých LV k týmto bytom súd zistil, že boli nadobudnuté kúpnu zmluvou, titul nadobudnutia je uvedený na LV (je zrejmé, že otec nenadobudol nehnuteľnosti darom, resp. dedením). Je známa trhová hodnota bytov v meste R. a je teda známe, že ide o značnú majetkovú hodnotu, ktorú vlastní otec a je teda zrejmé, že jeho majetková úroveň už len z tohto dôvodu je nadštandardná, a to bez ohľadu na to, že namiesto 5 bytov vlastní ku dňu rozhodovania len 4 byty, v dôsledku čoho žiadal zníženie výživného na sumu 150 € mesačne. Ak tvrdí, že nájom mu neprináša žiaden zisk z uvedeného majetku, potom je potrebné aplikovať § 62 ods. 5 Zákona o rodine, pretože výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Ak má s uvedenou majetkovou hodnotou - vlastníctvom bytov len výdavky, ako uvádza otec, potom pre život je potrebný 1 byt a nie je potrebné, aby v nadväznosti na § 62 ods. 2 Zákona o rodine vynakladal výdavky na byty, ktoré mu neprinášajú žiaden zisk a aby ich vynakladal na úkor vyživovacej povinnosti dieťaťa. Je potom namieste 1 byt predať za trhovú hodnotu bytu a plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, keď tvrdí, že nájomné, ktoré poberal predtým, mu neprináša taký ekonomický efekt ako doposiaľ vzhľadom k situácii čo do nájomného v meste R.. Bolo potrebné aplikovať aj § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého otec neplatí výživné s poukazom na tú skutočnosť, že nemá z prenájmu bytov žiaden prínos, potom sa vzdáva zárobku, majetkového prospechu tým, že nerentabilné byty nepredá a nepoužije trhovú cenu na plnenie svojej vyživovacej povinnosti, ktorá má prednosť pred ostatnými nerentabilnými výdavkami otca. V nadväznosti na túto majetkovú situáciu treba konštatovať, že okrem toho má aj príjem v V., T..I..N.. a príjem z rozhodcovskej činnosti, ktorej ukončenie ku dňu rozhodovania žiadnym dôkazom nepreukázal. S poukazom na tvrdenie, že jeho príjem z rozhodcovskej činnosti bol minimálny, resp. už žiadny (nepreukázané tvrdenie), potom otec dostatočne neobjasnil, z akého príjmu dokázal zakúpiť 5 bytov v meste R. za všeobecnú trhovú cenu. Súd neuveril tvrdeniu otca o jeho príjme (nepreukázanom) z rozhodcovskej činnosti. Dospel k záveru, že jeho majetková úroveň je taká, že mu umožňuje platiť na maloletú F. nadštandardné výživné vo výške 230 € mesačne (ktoré už ku dňu rozhodovania bolo ponížené o 40 € zo sumy 270 € na sumu 230 € mesačne). Pokiaľ sa odvolával otec na tú skutočnosť, že ku dňu rozhodovania súdu 15.2.2018 sa matke zvýšila majetková úroveň, pretože 1 z bytov v R. vlastní matka, čo je majetková výhoda oproti pôvodnému určeniu výživného, súd konštatoval, že je to pravdivé tvrdenie, v konaní preukázané, avšak matka sa v žiadnom prípade nebráni platiť 1/3 prejudiciálne stanovenej vyživovacej povinnosti vo výške 115 € mesačne v porovnaní s vyživovacou povinnosťou otca v rozsahu 2/3, teda vo výške 230 € mesačne. Keď súd stanovil rozsah vyživovacej povinnosti matky v rozsahu 1/3 a otca v rozsahu 2/3, neučinil tak v nadväznosti na záver, že majetková úroveň matky je znížená. Takto určil vyživovaciu povinnosť v nadväznosti na § 62 ods. 4 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd má prihliadnuť na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. O dieťa sa osobne stará len matka, rovnako aj o jeho výchovu, aj o domácnosť. Preto tomuto ustanoveniu zákona zodpovedá rozsah vyživovacej povinnosti v rozsahu 2/3 otec, 1/3 matka. Rozsah vyživovacej povinnosti súd nestanovil podľa majetkovej úrovne otca a majetkovej úrovne matky. Matka netvrdila, že jej majetková úroveň nedovoľuje platiť výživné (1/3) vo výške 115 € mesačne. Otec tvrdil, že mu jeho majetková situácia nedovoľuje platiť výživné v rozsahu 2/3, teda vo výške 230 € mesačne, čo v konaní bolo vyvrátené dôkazmi. Súd zamietol návrh právneho zástupcu otca na zníženie

vyživovacej povinnosti na sumu 150 € mesačne a na neurčenie vyživovacej povinnosti počas prázdnin, kedy je dieťa u otca. V prvom rade treba konštatovať, že takýto návrh vznikol právny zástupca otca v záverečnom návrhu, teda záľudným spôsobom, keď si bol vedomý, že právny zástupca matky nemá právo repliky v záverečnom návrhu. Takým spôsobom mu vedome odňal právo vyjadriť sa. Preto jeho postup súd vyhodnotil ako záľudný a netransparentný. Návrh zamietol z toho dôvodu, že bol vznesený v záverečnom návrhu, kedy už súd ukončil dokazovanie. O návrhu otca tak nemohlo byť už vykonávané dokazovanie, avšak aj z doteraz vykonaných dôkazov je zrejmé a vyplýva to aj z odôvodnenia tohto rozsudku, že na strane maloletého dieťaťa nie sú dôvody na zníženie vyživovacej povinnosti, ale na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Každý návrh na zvýšenie výživného je zároveň aj návrhom na zníženie, resp. opačne. Taktiež v tomto smere súd poukazuje na tú skutočnosť, ktorá sa týka odôvodnenia tohto rozsudku, že nepovažoval za právne relevantné k celkovej majetkovej situácii otca znižovať vyživovaciu povinnosť otca počas prázdnin, kedy sa o dieťa stará otec. Súd sa domnieval, že vzhľadom k celkovej majetkovej úrovni otca sú jeho návrhy právne nerelevantné. Súdu sa zdalo byť v porovnaní s majetkovou úrovňou otca až malicherné, ako do detailov špecifikoval náklady, ktoré dieťa má právo mať, pričom opak je pravdou. Dieťa má právo na nadštandardné náklady v porovnaní s nadštandardnou majetkovou úrovňou otca. Súd zamietol návrh na určenie výživného vo výške 400 € mesačne. Súdu sa zdalo byť primerané výživné vo výške 230 € mesačne vzhľadom k vekovej kategórii dieťaťa a potrebám dieťaťa. V časti rozdielu medzi sumou 400 € a 230 € preto návrh na zvýšenie výživného zamietol a takisto zamietol návrh na zvýšenie výživného počnúc dňom 1.9.2013, ako bolo uvedené v návrhu, pretože matka nezdôvodnila, v čom spočíva zmena pomerov dňom 1.9.2013 a prečo keď došlo k zmene pomerov 1.9.2013, podala návrh na zvýšenie výživného až 22.10.2014. Preto súd priznal výživné počnúc dňom podania návrhu, teda počnúc dňom 22.10.2014 a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Súd určil výživné 230 € mesačne. Doterajšie výživné bolo platené a určené vo výške 172 € mesačne. Rozdiel medzi sumou 230 € a 172 € je suma 58 € mesačne. Keďže výživné súd určil od 22.10.2014 - od podania návrhu, ku dňu rozhodnutia 15.2.2018, táto doba predstavuje 40 mesiacov. Za 40 mesiacov zaplatil na výživnom otec 6 880 €, pri určenom výživnom 230 € mal za 40 mesiacov zaplatiť 9 200 €. Rozdiel vo výške 2 320 € je zameškané výživné. Súd povolil otcovi splácať zameškané výživné za uvedené časové obdobie v pravidelných mesačných splátkach 50 € vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote.

6. Trovy konania: O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie sa týka starostlivosti o maloleté dieťa, kde súd môže začať konanie aj z úradnej moci, hoci v tomto prípade konanie bolo začaté na návrh matky.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Z uvedeného vyplýva, že CMP pre účely dokazovania obsahuje ustanovenia § 35, 36 CMP, čo vylučuje aplikáciu § 185 CSP. Ustanovenia, ktoré nie sú v CMP upravené, sa však aplikujú z CSP. CMP upravuje základné princípy, články 1 - 14 CMP, avšak subsidiárne sa použijú aj základné princípy upravené v článkoch CSP. Podľa článku 1 CMP základnou zásadou je zásada ochrany verejného záujmu, v tomto konkrétnom prípade zásada ochrany práv maloletého dieťaťa. V záujme tejto ochrany súd rozhodol a nerešpektoval ďalej účelový postup otca maloletého dieťaťa, ktorý mal záujem na neplatení výživného, na nezvyšovaní vyživovacej povinnosti a mal procesný záujem na predĺžovaní konania. Rovnako podľa článku 4 CMP súd je povinný konať v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Preto súd v súlade s článkom 12 CMP postupoval tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná, rozhodnutá, aby sa predišlo zbytočným prieťahom. Súd dospel k záveru, že je potrebné aplikovať aj zásady CSP, subsidiárne je článok 2 ods. 1, teda nastoliť právnu istotu maloletému dieťaťu, ktoré sa nemôže domôcť rozhodnutia o zvýšení výživného. Taktiež súd aplikoval aj článok 17 CSP, teda postupoval tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná, rozhodnutá, aby sa predišlo zbytočným prieťahom, aby súd konal hospodárne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v troch vyhotoveniach (1x súd, 1x účastník konania, 1x kolízny opatrovník). V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom

rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (Podľa položky 21 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, ak nebude odvolanie doručené v potrebnom počte, súd bez ďalšej výzvy vyhotoví kópie odvolania na náklady odvolateľa vo výške 0,50 €/1 strana.)

Ak účastník konania nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže druhý účastník konania podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§ 120 ods. 3 CMP).

Odvolanie podľa § 62 ods. 1 CMP možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.